

Halálom évfordulójára

Minden esztendőben megfeledkezem a napról
Melyen az utolsó lángokban lobbanok majd el
És elindul a csend
A fáradhatatlan utazó
Miként egy fénytelen csillag sugara

Aztán az élet már nem lesz tovább
Számomra mint szokatlan ruha
Meglépetés a földi lét
Egy asszony szerelme
A férfiak szégyentelensége
Mint ma az írás háromnapos eső után
Hallgatva az ökörszem énekét és a csendesedő zuhogást
Hajbókolva nem tudom minek

Tegnap

Azt mondja a barátom nem voltam jó fiúgyermek
értem-e
igen értem

azt mondja nem
túl gyakran látogattam a szüleimet tudom-e
igen tudom

ha még ugyanabban a városban éltem is mondja
talán havonta egyszer elmehettem volna hozzájuk

vagy esetleg ritkábban
ó igen válaszoltam

azt mondja amikor utoljára meglátogattam apámat
utoljára láttam apámat válaszoltam

azt mondja amikor utoljára láttam apámat
az életemről kérdezett
hogyan mennek a dolgaim és
bement a másik szobába
valamiért hogy nekem adja

ó mondom
és ismét éreztem apám
hideg kezét mint utoljára
majd mondja a barátom apám megfordult
az ajtóban és látta amint
a karórámra pillantok és akkor
megszólalt tudod szeretném ha maradnál
beszélgetnél velem

ó igen mondom

de ha elfoglalt vagy jegyezte meg
nem akarom hogy érezd
maradnod kell
csak mert én itt vagyok

nem szóltam semmit

azt mondja a barátom
apám azt mondta
fontos feladatod van amin dolgozol
vagy talán találkoznod kell
valakivel nem akarlak feltartani

bámulok ki az ablakon
a barátom idősebb mint én
azt mondja úgy van válaszoltam apámnak
és felkeltem és ott hagytam
tudom-e

pedig nem kellett sehova mennem
és semmi dolgom nem volt

Annyi életből egy

Ha nem találkozom a vörös hajú fiúval, akinek az apja
a lábát törte ahogy ejtőernyőjével földet ért Provence-ban
hogy a háború végső szakaszában csatlakozzon az ellenálláshoz
majd megölték mikor a németek északnak vonultak
Olaszországból kifelé és ha a barátjának aki vele volt
mikor haldoklott nincs egy idősebb testvére
aki szintén fiatalon hunyt el teljesen másként békeidőben
két gyereket hagyva maga után az egyiket rossz egészségi állapotban
hogy egy teljes esztendőn át nem járt iskolába a betegsége miatt
és ha én bármi egyebet írok a vizsganyomtatvány
felső részébe ahová bejelölte választott kollégiumod
vagy ha azon a napon a kérdéseket másképpen
teszik fel és ha egy fiatal nő Kittanningben
nem tanítja meg apámat húszéves korában autót vezetni
úgy hogy munkát kapott egy nagy templom lelkipásztoránál
Pittsburghben ahol anyám dolgozott és ha
anyám nem veszíti el mindkét szülőjét amikor gyerek volt
és így a nagyanyjáiékhöz kellett mennie Pittsburghbe
én akkor nem egy vaságyban találtam volna magam
fejjel közel a tűzhelyhez egy tanyai kőházban
amely egy ideig üresen állt mielőtt megszülettem
nem utaztam volna olyan messzire hogy lázasan reszketve
feküdjek habár mindenbe becsomagoltak amit a házban találtak
és nem figyelem a kenetteljes doktort amint az októberi eső
fényében felfelé tartja a tűt az ablaknál
nem láttam volna a repedt ablaküvegen át amint sötétedik
a völgy lesikló folyójával a borostyán hegyek között
és fel sem ébrednek a szilvák hullását hallgatni hajnali órán
gondolva tudom hol vagyok hiszen hallom őket hullani

Bodnár Gyula fordításai